

ud paa, om ikke en Invalid, som udelukkes fra at erholde Understøttelse, fordi Bestyrelsens lægekyndige Medlem ikke anseer hans Evne til at underholde sig og Familie for væsentligt svækket, kan tillades at erholde et lægekundigt Oversyn, hvori den Læge, der har behandlet hans Svaghed, ogsaa kan deeltage. Dertil skal jeg svare, at et Oversyn naturligtvis ikke kan erholdes, det vilde stride mod Loven, der foreskriver, hvorledes Bedkommende skal ansættes til Pension eller Understøttelse, og, hvis der altsaa ved det omspurgte „Oversyn“ formenes, at der skulde være en inappellabel Kjendelse, hvorefter Bestyrelsen skulde have at rette sig, vilde dette naturligtvis ikke være gjort. Derimod er der selvfølgelig Intet til Hinder for, at andre Læger end Bestyrelsens lægekundige Medlem ogsaa kunne udtale sig om den Paagældendes Svaghed, og Bestyrelsen har aldrig nægtet noget Saadant, den har tværtimod selv i flere Tilfælde foranlediget, at Invaliden, hvis Helbredsstand efter Bestyrelsens Skøn frembød nogen Tvivl, ere blevne underkastede flere Lægers Bedømmelse, men denne Bedømmelse har den naturligtvis aldrig betragtet anderledes end som vejledende, men ikke som forpligtende for sig. Kun i et Par enkelte Tilfælde, hvor der var ganske særegne Tvivl tilstede, eller hvor der var Omstændigheder, som man troede at burde lægge særegen Vægt paa, er man gaaet til Sundhedscollegiet, og da blev Bestyrelsen enig om at betragte dette Collegiums Erklæring som afgjørende i lægevidenskabelig Henseende. Jeg skal dog bemærke, at i disse Tilfælde, der, saavidt jeg veed, kun have været to, faldt dette Collegiums Erklæring ganske sammen med det lægekundige Medlems forud afgivne Skøn.

Under det 9de Punkt i Interpellationen spørges der, om Ordene „ved Udførelsen af sine militaire Tjenesteplichter“ i Loven af 9de April 1851 § 9 forklares saaledes, at de ikke kunne komme til Anvendelse paa den, der faaer sin Legemsbestadigelse eller Svaghed paa Rejse til eller fra den Troppesdeling, hvortil han hører, eller under sit Ophold ved Afdelingen, naar det ikke skeer ved Udøvelsen af hans Tjenesteplichter i den strengeste Forstand. Dertil fore-

kommer det mig, at Loven indeholder Alt, hvad der kan svares. Hvis man nemlig vil gennemlæse Lovens § 9, vil man finde, at den udtrykker sig saaledes: „Invalid er den, der ved Udførelsen af sine militaire Tjenesteplichter har faaet en saadan Legemsbestadigelse eller Svaghed, at han for bestandigen eller for en Tid maa udtræde af den militaire Tjeneste.“ Det kan naturligtvis ikke undgaaes, at en Bestemmelse af dette Indhold af og til kan blive vanskelig at fortolke, men efter hvad der er mig bekendt, troer jeg, at Bestyrelsen i sin Fortolkning af denne Bestemmelse er gaaet saavidt, som den blot nogenlunde kunde finde for svarligt. Bestyrelsen formener, at det er aldeles umuligt at svare noget Bestemt paa et Spørgsmaal som dette, idet det med Hensyn til den Svaghed, som den Paagældende har faaet paa en Rejse til eller fra Troppesdelingen, ganske maa komme an paa, om denne Rejse er foretaget ifølge Ordre, om Svagheden er skeet ved Bedkommendes egen aabenbare Ufortsigtighed eller ikke, ligesom der ogsaa maa være Spørgsmaal om, af hvilken Art den Bestadigelse er, der er skeet ved Udøvelsen af de militaire Plichter, thi ikke enhver Bestadigelse, der rammer en Militair i Garnisonen, kan give ham Krav paa at kaldes Invalid.

Dette er, hvad jeg har troet at burde svare paa de sidstnævnte 3de Punkter. Jeg troer nu temmelig fuldstændigt at have gennemgaaet de forskjellige Punkter med Undtagelse af det 10de, der lyder saaledes: „Vil Finantsministeren ikke være betænkt paa at bevirke en Forbedring i Invalidernes Raar ved en Lov om Forhøielse af den dem ved Lov af 9de April 1851 tillagte Understøttelse?“ Jeg skal dertil svare, at dette ikke nærmest kan paahvile Finantsministeriet, men forøvrigt er Opmærksomheden allerede vakt herfor, og det vil vist ikke fra Regeringens Side mangle paa at benytte Rigsdagens Samfundsmøde, med Hensyn til den Forbedring, som den maatte ønske at yde Bedkommende. Krigsministeren har allerede taget Initiativet, en Commission er nedsat, og jeg skal oppebie de Forslag, der fra den ville fremkomme; de ville naturligtvis i sin Tid blive Finantsministeriet forelagte, og der skal da fra min Side ikke gøres Indvends-